

عنوان مقاله:

ارزیابی توان اکولوژیک پارک جنگلی برای تفرج گسترده با روش تحلیل سلسله مراتبی مطالعه موردی: پارک جنگلی چیتگر (منطقه ۲۲ تهران)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 18، شماره 60 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد رضوانی - دانشیار دانشگاه پیام نور، گروه علمی محیط زیست و منابع طبیعی، تهران، ۱۹۳۹۵-۴۶۹۷، ج. ۱. ایران

حدیث ظاهری - کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی- محیط زیست - ارزیابی و آمایش سرزمین، دانشگاه پیام نور تهران شرق

خلاصه مقاله:

ارزیابی توان اکولوژیک، سنجش توان بالقوه سرزمین با ملاک ها و معیارهای مشخص و از پیش طرح ریزی شده است. هدف از این مطالعه بررسی پتانسیل پارک جنگلی چیتگر برای گردشگری است. در این پژوهش ابتدا با بررسی منابع مختلف و کسب استانداردها، معیارها و زیرمعیارها انتخاب شدند. معیارهای مورد مطالعه، عبارتند از: نقشه های خاکشناسی، زمین شناسی، توپوگرافی، دما و بارندگی، پوشش گیاهی، کاربری اراضی، فاصله از منابع آبی، فاصله از جاذبه های گردشگری، فاصله از راه ارتباطی، فاصله از سکونتگاه انسانی. با استفاده از پرسشنامه ی مقایسات زوجی، وزن معیارها و زیرمعیارها تعیین گردید و از فرآیند تحلیل سلسله مراتبی برای وزن دهی به معیارها بهره گرفته شد. ارزیابی توان تفرجی با توجه به وزنهای اختصاص داده شده برای تفرج گسترده صورت پذیرفت و در نهایت با تلفیق لایه ها، توان نهایی منطقه مشخص گردید. برای وزن دهی معیارها از نرم افزار ExpertChoice و برای تجزیه و تحلیل لایه ها از نرم افزار Arc GIS ۱۰.۵ استفاده شد. بر اساس نتایج حدود ۲۰٪ از منطقه جهت تفرج گسترده مناسب تشخیص داده شد. از این میزان ۱۳۸۳ هکتار برای فعالیت گسترده طبقه یک دارای توان است، ۵۴۱/۱۸۴ هکتار برای تفرج گسترده طبقه دو مناسب شناخته شد و ۷۸/۲ هکتار در طبقه نامناسب قرار گرفت که در ارتفاعات قرار دارد. در این مدل موانع طبیعی قابل رفعی وجود نداشت. در مجموع باید توجه داشت که کم شدن پوشش گیاهی موجب اثراتی بر تنوع گیاهی و نیز تخریب و آلودگی منطقه خواهد داشت که در آینده موجب کاهش پتانسیل گردشگری شده و باید مسئولان تصمیماتی در این خصوص اتخاذ نمایند.

کلمات کلیدی:

توان اکولوژیک، ارزیابی، تفرج گسترده، تحلیل سلسله مراتبی، پارک چیتگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222478>

